

Duhovna misel - 04. feb. 2018

TVOJA BESEDA – LUČ NA MOJI POTI (Ps 119)

Pastirsko pismo za postni čas 2018 1.del

PO EVHARISTIJI POSTAJAMO BOŽJI DOMAČINI

Krst pomeni odločilni korak na poti posredovanja vere, saj predstavlja prvi korak človekovega vstajenja. Vendar je pot treba nadaljevati tudi po krstu. Novokrščencu, zlasti otroku, pomagati, da od obhajanja zakramenta in izpovedovanja osebne vere in življenja po njej.

Če pomeni sveti krst začetek poti vere, potem je zakrament svetih evharistije njeno bistveno nadaljevanje. Evharistija hrani, krepi, podpira in varuje krstno življenje v nas. Krstni odnos s Kristusom je treba oživit, očistiti in negovati, sicer nas ovinki življenja zagotovo oddaljijo od njega. Sveti krst ne zadošča za polno življenje vere, kajti tudi novorojenček potrebuje hrano. Obhajanje svete maše, poslušanje Božje besede z verno srcem ter pogost in hvaležen prejem obhajila nam namreč omogoča, da vedno bolj postajamo to, v kar smo bili prerojeni v svetem krstu.

V Sloveniji danes prvo obhajilo prejme le še 68 odstotkov krščani. Ker se število cerkvenih porok manjša oziroma narašča število zunajzakonskih skupnosti, ki so običajno šibkeje vpete v življenje vere, se bo verjetno ta odstotek v prihodnje še nižal.

Škofje želimo poudariti, da brez rednega obhajanja svete maše ne moremo ostajati izbirni ali oddaljeni kristjani (PIP 42). Mnogi krščani, ki ne poglobijo poznanja vere in dejansko ne zaživijo svoje krščanske identitete, se lahko razvijejo celo v vnete nasprotnike vere. Zato je pomembna zavest, da z rednim obhajanjem evharistije ostajamo Božji domačini;

Evharistija se tako izkaže za ščit naše vere, ki ga kristjani danes potrebujemo prav tako kot nekoč. Varuje nas pred stranpotmi in nam daje moč, da živimo v pristnem krščanskem duhu, kot pričajo mučenci in svetniki. »Nedelje ne moremo živeti.«

